

هو الابهی - ۲۷ - ای شمع روشن محفل احباء الله آثار...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۲۷

هو الابهی

۲۷- ای شمع روشن محفل احباء الله آثار قلبیه آن ورقاء حدیقه عرفان مورث روح و ریحان گردید. حمد جمال قدم روحی لاحبائه فدا را که به موهبت کبری احبای مخلصین را بر خدمت امرش موفق فرموده. ای حمامه ریاض عنایت وقت تغنی و ترنی و نغماتست و هنگام اشعال نار محبت الله. اگر در این قرن اعظم که چون آفتاب بین قرون سائره ساطع و روشن است انسان خاموش و مدهوش ماند در چه قرنی ناطق و متکلم و مبین گردد و اگر نفسی در این بهار الهی از نسائم قدس مهتر نگردد و از فیض سحاب رحمت رحمانی چون گل صدبرگ خندان نشکفد و از اشعه ساطعه شمس حقیقت روشن و منور نگردد در چه عهد و موسمی به حرکت آید و در چه ایامی از افق عالم چون ستاره صبحگاهی بدرخشد. حکمت مذکوره در الواح مقصود آنتست که و ائتوا البیوت من ابوابها و لا تأتوا البیوت من ظهورها. باید چون شمع در زجاجه حکمت برافروخت نه آنکه خاموش و مخمود ماند.

آن دو نفر از احباء الله که اذن زیارت روضه مطهره خواسته اند مأذونند با ولدشان. دیگر جمیع احبای آن ارض را از قبل این عبد تکبیر ابداع ابهی ابلاغ فرمائید. جواب مکاتیب تعویق افتاد، این از جهت ضعف شدید و علل جسمانی بود حال رفع شده است. ع ع

ORIGINAL

AUDIO